

PRIORITATS PASTORALS PER A AQUEST CURS 2018-2019

Com cada curs, proposem, com a Església Diocesana, unes prioritats o accents pastorals que cal estudiar i valorar per orientar,

renovar i promoure la missió confiada a les nostres parròquies, moviments i associacions. També s'han de tenir en compte pensant en les comunitats religioses, escoles cristianes..., perquè cada parròquia o institució eclesial, a partir de la seva situació actual, de la seva història i de les seves possibilitats, decideixi què cal accentuar durant aquest curs 2018-2019.

Per què unes prioritats pastorals? Perquè som molts conscients dels reptes que se'ns plantegen en cada moment per anunciar l'Evangeli de Jesucrist, ensenyar i educar per viure la vida cristiana, celebrar la fe amb els sagraments i donar-ne testimoni estimant i servint les persones.

També ens adonem de la pluralitat de situacions de les nostres comunitats parroquials i institucions d'apostolat. Tanmateix, i en relació amb els responsables de la missió pastoral –preveres, diaques, laics o religiosos–, ens calen propostes de col·laboració i organització per atendre com cal les parròquies i les activitats pastorals.

Cal afegir que les prioritats són fruit de la reflexió dels consells pastoral i presbiteral, i també dels arxiprestes i d'algunes delegacions.

Quines són aquestes prioritats? Les trobareu en el document especial encartat en el full parroquial.

El document té dues parts. La primera és una reflexió per recordar la identitat del cristià. La seva finalitat és fonamentar les diverses prioritats pastorals, que concreten la missió de l'Església avui. Aquesta missió és fer néixer, créixer i sostenir cristians perquè visquem i oferim la Salvació.

La segona part presenta les diverses prioritats per a aquest curs.

- CREURE EN JESUCRIST I ANUNCIAR-LO.

Aquesta és la primera prioritat. Tota la nostra pastoral té la finalitat d'ajudar-nos a creure en Jesucrist i ser-ne testimonis

amb la vida, els fets i les paraules. S'ofereixen propostes per a l'anunci de l'Evangeli, la família, la catequesi, l'atenció pastoral als infants i joves, el catecumenat i la confirmació d'adults i la celebració de l'Eucaristia.

- ESTIMAR I SERVIR.

Des de l'experiència fonamental de l'Amor de Déu i que transmetem com a l'amor als altres, concretant-lo en el respecte, l'acolliment i el servei.

Cal tenir molta cura de Càritas, dels malalts i ancians, de la «Frater» i de «Fe i Llum», de l'Hospitalitat de Lourdes, de les fundacions i patronats amb finalitats socials, les famílies ferides, els compromisos amb la societat...

- EL LAÏCAT.

Els laics són la immensa majoria del Poble de Déu. La identitat i missió del laic es fonamenta en el Baptisme i la Confirmació. Les prioritats cerquen conscienciar els laics de la seva

identitat, de la seva missió i responsabilitat. Tanmateix, cal reconèixer el compromís de laics en algunes activitats pastorals de les parròquies. Alguns han assumit també responsabilitats cíviques, conscients que la fe implica el compromís a favor del millorament i transformació de la societat. Però en aquests moments cal ajudar els laics a descobrir la seva insubstituïble missió.

- SENTIR-SE ESSLÉSIA, I ESSLÉSIA EN COMUNIÓ.

Cal reforçar el sentit eclesial dels batejats, ja que sovint «van a l'església, però no se senten Església». Es desitja remarcar la dimensió eclesial de la vida cristiana.

També cal intensificar la comunió i coordinació entre parròquies, responsables pastorals i delegacions, perquè dins l'àmbit arxiprestal o de grups de parròquies s'ofereixin els serveis pastorals necessaris per a la vida cristiana. També fa falta la creació i la consolidació d'equips parroquials responsables amb el rector.

Animeu-vos a llegir el document i a decidir què cal fer!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE VINTI-SISÈ DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre del Gènesi 2, 18-24

El Senyor Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi». El Senyor Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia. Llavors el Senyor Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després de la costella que havia pres, el Senyor Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa del l'espòs». Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.

Segona Lectura

Lectura de la carta als cristians hebreus 2, 9-11

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota els àngels, però, ara després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 10, 2-12

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es pot divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?». Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se». Jesús els digué: «Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi Déu creà l'home i la dona. Per això l'home deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar». Un cop a casa els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els diu: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri».

Edita: Delegació de Mitjans de Comunicació Social del BISBAT DE GIRONA
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
mitjanscom@bisbatgirona.cat
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

 facebook.com/bisbatdegirona
 [@bisbatgirona](https://twitter.com/bisbatgirona)
 Bisbat de Girona

GUSPIRES D'EVANGELI

Un jou o un do

La indissolubilitat del matrimoni és un jou o un do? Els participants en els dos recents sínodes sobre la família s'ho van preguntar, i van respondre que la indissolubilitat («allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi») no s'ha d'entendre primer de tot com un jou, sinó com un do. El do d'un amor veritable i fidel.

Els esposos que s'estimen sense restriccions fan el do de si mateixos per amor. I no s'aturen en qüestions jurídiques, sinó que van directament a la font i així connecten amb el pla original de Déu. Un pla d'amor, que s'expressa en la donació mútua i duradora.

I aquest pla es manté malgrat la duresa de cor i les limitacions i pecats de les persones, per a les quals Déu té sempre a punt la seva misericòrdia

Josep Casellas

SALM 127

R. Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.

**Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.**

**La teva esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa seva;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula.**

És així com els fidels del Senyor seran beneïts.

**Que el Senyor els beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem.**

**Que pugui veure els fills dels teus fills.
Pau a Israel!**

Mn. Joan Soler, nou delegat del Servei d'Orientació Vocacional «Jo crec que Déu continua cridant, i ho fa amb una veu molt forta»

Un dels darrers nomenaments del bisbe Francesc ha estat el de Mn. Joan Soler com a nou delegat del Servei d'Orientació Vocacional. Us oferim un breu extracte de l'entrevista emesa al programa de ràdio Església Viva (23 de setembre), que es troba disponible al web del Bisbat de Girona: www.bisbatgirona.cat.

Com encara aquesta etapa al capdavant del Servei d'Orientació Vocacional?

Content, perquè és un servei al Bisbat i la qüestió de les vocacions és quelcom que sempre m'ha agradat molt, perquè és el més profund de tu mateix. És la il·lusió de saber que un jove ha tingut la mateixa vocació que tu i té ganes de ser capellà.

Quina és la seva tasca?

Acompanyar els joves que tenen una inquietud vocacional. Quan ets jove a vegades pots sentir en el teu cor la crida a ser capellà, però no saps ben bé per on tirar... La meua feina és reunir-me amb aquests nois, i que també es trobin entre ells, perquè, de fet, tan important és el que tu pots dir com que entre ells ho comparteixin. Que, en una societat com la nostra, en què el fet cristià no és tan evident, vegin altres joves que tenen inquietuds els encoratja i els fa anar endavant.

A la nostra Diòcesi comptem amb quatre seminaristes. Com interpreta la falta de vocacions?

En primer lloc, cal dir que, en una societat tan secularitzada com la nostra, que quatre joves encara avui en dia diguin que volen arribar fins al final és genial. El problema de fons, però, és que hi ha una crisi de la comunitat cristiana, que s'ha envellit. I, de fet, la falta de vocacions és només la punta de l'iceberg d'una crisi molt més profunda.

Déu continua cridant, però?

Jo crec que Déu continua cridant, i ho fa amb una veu molt forta. Però l'home s'ha oblidat d'escoltar. O escolta i no entén el que Déu li vol dir, o escolta i entén, però no té el coratge per respondre un «sí». Falta la capacitat de dir sí a Déu d'una manera completa, sense por, sense límits. I potser també a l'Església ens hem de desburgesar, perquè vivim una mica massa asseguts, en el que s'ha fet sempre. I això no serveix: hem de ser capaços de canviar.

Com ha de ser el capellà del segle XXI?

No ha de tenir cap mena de configuració estàndard. Ha de ser una persona autèntica, perquè si volem fer patrons no ens en sortirem. Ha de tenir una forta espiritualitat i estar arrelat al poble. El que la gent vol és gent normal: que estimi i es deixi estimar. I que consideri els altres com a membres de la mateixa família.

7 d'octubre, Jornada Mundial pel Treball Decent

Diverses entitats d'Església –Càritas, Justícia i Pau, Cristianisme i Justícia o Mans Unides, entre d'altres– signen un manifest amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Decent, que té lloc aquest diumenge 7 d'octubre. Sota el lema «Església pel treball decent» denuncien «els desequilibris creixents entre les rendes del capital i les del treball», i reclamen «construir una societat que ofereixi treball a tothom, facilitant l'autonomia i la disponibilitat de recursos suficients per als projectes de vida personals i familiars».

MIRADOR

Cristina Masferrer

Religiosa de Sant Josep de Girona

La cadira de balca

El pintor Josep Lloveras va pintar un quadre titulat *Ya mañana descansaré*. En el quadre es mostra un malalt, la seva esposa amb el fill als braços, Maria Gay Tibau cuidant el malalt i, als peus del llit, una cadira de balca. Ens fixarem en la petita cadira de balca als peus del llit del malalt. Està a una distància prudencial, ni massa a prop ni massa lluny. Aquesta distància fa que el malalt tingui la confiança i seguretat que s'hi és a prop, però alhora es deixa l'espai per tal que la persona enllitada pugui ser ella mateixa. Aquest espai és diferent per a cadascun de nosaltres. Es troba de forma que el qui s'asseu mira al capçal del llit. És una forma de dir: sóc aquí per al que et calgui; no estàs sol, ets important per a mi. És senzilla, discreta, amb una bossa negra penjada al respall. La cadira no és el cen-

«Per poder vetllar un malalt abans he de saber vetllar el Crist»

tre, la vetlladora tampoc. A la bossa hi ha alguna cosa per cosir, un llibre i un rosari; eines cabdals per a tota vetlladora perquè ens recorden que s'ha d'estar amb els ulls ben oberts, per aprendre de la saviesa que s'escola de la persona malalta i no oblidar que, per poder vetllar un malalt, abans he de saber vetllar el Crist en l'Eucaristia.

Seure a la cadira significa haver captat el significat del servei i l'entrega, saber que en qualsevol moment podem ser cridades a la capçalera del dolor, i assumir el risc que el nostre descans sempre serà demà.

Per a cadascun de nosaltres hi ha una cadira que ens «complica», ens «complau» i ens fa «còmplices» del projecte de Déu.

AGENDA

— DIUMENGE, 7 D'OCTUBRE

Romeria del poble de Borrassà i dels Amics de Llers al santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades.

Missa d'entrada del nou rector de la parròquia de la Cellera de Ter. A les 12 del migdia, presidida pel bisbe Francesc.

Trobada d'inici de curs de les comunitats de Vida Consagrada. A dos quarts de 5 de la tarda al monestir de les carmelites descalces de Montilivi (Girona). Serà presidida pel bisbe Francesc.

— DIMARTS, 9 D'OCTUBRE

Romeria de l'Arxiprestat Farners-Montseny a Montserrat.

— DIMECRES, 10 D'OCTUBRE

Surt un pelegrinatge al santuari de la Mare de Déu de Fàtima. Organitzat per Mn. Josep M. Barcons. Des d'avui i fins al diumenge 14. Més informació: 626 51 04 03 i 972 69 30 92.

— DIVENDRES, 12 D'OCTUBRE

54a Trobada d'infermeres i *brancardiers* de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Girona. A dos quarts d'1, missa presidida pel bisbe Francesc a l'església parroquial de Cassà de la Selva. A les 2 del migdia, dinar de germanor al Polivalent de Llagostera. A continuació, actuacions diverses.

Clausura de l'exposició homenatge a Mn. Josep Claparols. Al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Romeria dels pobles de Vilafant i Santa Llogaia d'Àlguema al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Romeria dels pobles de Pau, Palau, Vilajuïga i Cabanes al santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades.

— DISSABTE, 13 D'OCTUBRE

IV Trobada de Corals a l'església de Sant Miquel de Fluvià. A les 6 de la tarda. Hi participaran la Coral Mondevous de Torroella de Montgrí, la Coral de Vilabertran i la Coral de Sant Gregori.

Nova temporada de Temps d'Església. Graella d'emissions:

TELEVISIÓ DE GIRONA	BANYOLES TELEVISIÓ	TELEVISIÓ COSTA BRAVA	CANAL 10 EMPORDÀ	OLOT TELEVISIÓ
DIUMENGE 9H DILLUNS 9:30H DIMARTS 10:30H	DISSABTE 8H DIUMENGE 10:30H	DISSABTE 9H DIUMENGE 9H	DIUMENGE 10:25H	DIUMENGE 10:30H

SANTORAL I LECTURES

Diumenge vint-i-setè de durant l'any, 7 d'octubre de 2018. Mare de Déu del Roser. **Lectures:** Gn 2, 18-24 / SI 127 / He 2, 9-11 / Mc 10, 2-16 (o més breu: **Mc 10, 2-12**).

Dilluns, 8. Sta. Reparada, donzella i màrtir, patrona de Begur (+ S. IV). Sta. Pellaia, penitent (+ 302). St. Lluís Beltran, dominic (+ 1581). **Lectures:** Ga 1, 6-12 / SI 110 / Lc 10, 25-37.

Dimarts, 9. St. Abraham, patriarca bíblic (s. XVII - XVIII aC). Sta. Sara, esposa d'Abraham. St. Dionís, primer bisbe de París i companys màrtirs (+ 250). **Lectures:** Ga 1, 13-24 / SI 138 / Lc 10, 38-42.

Dimecres, 10. St. Tomàs de Villanueva, agustí recolet i arquebisbe de València (+ 1555). St. Daniel Comboni, missioner, fundador dels Combonians (+ 1881). **Lectures:** Ga 2, 1-2.7-14 / SI 116 / Lc 11, 1-4.

Dijous, 11. St. Joan XXIII, conegut com «el Papa bo» (+ 1963). Sta. Soledat Torres Acosta, religiosa i fundadora (+ 1826). Mare de Déu de Begoña, patrona de Biscaia. Aniversari de l'inici del Concili Vaticà II. **Lectures:** Ga 3, 1-5 / SI Lc 1, 69-70.71-73.74-75 / Lc 11, 5-13.

Divendres, 12. Mare de Déu del Pilar (patrona dels funcionaris de correus i dels carters). **Lectures:** 1Cr 15, 3-4.15-16; 16, 1-2. (o bé: Ac 1, 12-14) / SI 26 / Lc 11, 27-28.

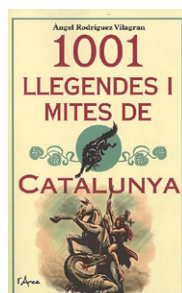
Dissabte, 13. St. Grau d'Aurillac, reformador de Cluny (+ 909). Patró del bestiar boví. Venerat a Cogollers. St. Eduard, rei d'Anglaterra (+ 1006). Bt. Manuel Borràs, bisbe, i companys màrtirs a Tarragona (+1936). **Lectures:** Ga 3, 22-29 / SI 104 / Lc 11, 27-28.

LITÚRGIA DE LES HORES: tercera setmana del Salteri.

APUNTS

1.001 mites i llegendes de Catalunya

El saltenc Àngel Rodríguez Vilagrán, periodista de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Girona, és l'autor del llibre *1.001 llegendes i mites de Catalunya*, publicat per L'Arca Editorial. Es tracta d'un recorregut amè i molt ben documentat en el qual es podran descobrir una bona pila de relats llegendaris que s'expliquen arreu del país, vinculats a fets històrics, a la geologia i la natura, al territori, o a la fantasia. Així mateix, el recull compta amb un apartat dedicat a les creences, amb relats sobre les llegendes fundacionals dels santuaris marians, les aparicions de la Mare de Déu a Catalunya, narracions sobre sants i santes, així com successos misteriosos. També s'hi inclouen els santcrists extraordinaris i diferents orígens llegendaris de relíquies. Aquesta obra es pot adquirir a la Llibreria Diocesana Casa Carles de Girona (pl. del Vi, 2).

50 anys de la Pastoral de la Carretera

Una setantena de membres de la Pastoral de la Carretera de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) –16 dels quals estan vinculats a la Pastoral del Trànsit de la Diòcesi de Girona– van dur a terme, del 16 al 20 de setembre, un pelegrinatge a Roma amb motiu dels 50 anys de la creació d'aquesta pastoral i en record del primer pelegrinatge que van fer un grup de camioners i conductors per visitar el papa Pau VI. Els participants van visitar diversos indrets emblemàtics de la capital italiana i del Vaticà, i van poder pregar junts per una mobilitat més segura. En el marc de l'audiència dels dimecres, el director d'aquest departament de la CEE, José Aumente, va fer entrega al papa Francesc d'una estola commemorativa del cinquantenari en la qual apareixen la Mare de Déu de la Prudència i sant Cristòfol.

